

værk har haft den Myndighed tidligere. Hvis det skulde være Hensigten, vil jeg dog meget henstille at udvide denne Myndighed ogsaa til andre Organisationer; der ere i Stand til at fordele dette Beløb. Saa vidt mig bekendt har det før været saaledes, at Arbejdernes Fællesorganisationer i Provinserne have kunnet andrage Ministeriet om Bidrag til Foredrag der og have saa faaet det ad den Vej. Skulde det være saaledes, at man nu vil lade Fællesrepræsentationen fordele Beløbet, vil jeg meget henstille, at man ogsaa tager den anden centrale Faktor med, saa at det kommer til at lyde: Fællesrepræsentationen og de samvirkende Fagforbund skulle gøre det.

Med det samme jeg taler om Foredrag, vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om der ikke kunde ske den Forandring i Systemet, at ogsaa København fik nogen Del i disse Penge. Jeg erkender, at vi her i København have noget lettere Adgang til at faa afholdt Foredrag end i Provinserne, vi have lettere Adgang til at faa fat i de dertil egnede Kræfter, til at faa Lokaler o. s. v., og det er vel ogsaa det, der gør, at københavnske Arbejdere ikke nogen Sinde ere komne til Staten og have anmodet om Bidrag dertil. Men foruden de Aften- og Søndagsforedrag, der holdes for Arbejdere i København, er der Foredrag af en anden Beskaffenhed for dem, der ere tvungne til Lediggang, for de arbejdsløse. Desværre synes det nu at blive umuligt at faa afholdt disse Foredrag ligesom i tidligere Aar. Naar Folk ikke have noget at tage sig til, er det altid godt, om der kan anvises dem en nyttig Tidsfordriv. Derfor har Arbejdernes Fællesorganisation oprettet en Læsestue for arbejdsløse i København, hvor de kunne læse Landets forskellige Blade og derved bl. a. skaffe sig Kundskab om, hvem der averterer efter Arbejdskraft, samtidig med, at der er et Haandbibliotek til Raadighed for dem, hvor de kunne skaffe sig de Bøger, de ønske, de Dage, hvor de „spadsere“. Men for Københavns arbejdsløse er der hidtil blevet afholdt Foredrag, som ere blevne bekostede af Studentersamfundet. Studentersamfundet har ikke selv af sin Kasse eller sit Kontingent taget disse Penge, men enkelte Mænd indenfor Studentersamfundet have ydet Bidrag dertil. Et Aar indkom der f. Eks. 2,000 Kr., et andet Aar 800 Kr., nu har det været nede paa 400 Kr., og i Aar synes der ikke at skulle komme noget

ind ad den Vej. Det kan heller ikke hjælpe at bygge noget paa frivillige Bidrag ved saadanne Spørgsmaal, thi de forsvinde som oftest med de Folk, der have taget Tanken op og søgt at bringe den til Udførelse. Naar først de ere borte, er mange Gange Interessen svækket eller borte med det samme, og saa høre Bidragene op. Jeg vil meget beklage, om det skulde høre op, og jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om det ikke vilde være muligt, at Arbejdernes Fællesorganisation i København fik Del i disse Bidrag til Foredrag. Fællesorganisationen i København er tilfreds med faa Midler; hvis den f. Eks. kunde faa 1,000 Kr., vilde den være overmaade glad, saa vilde den blive i Stand til at anskaffe det, der er nødvendigt til Afholdelse af disse Foredrag og dermed gøre det muligt at fortsætte den Virksomhed, som, tror jeg, har en overordentlig gavnlig Virkning paa de arbejdsløse.

Med det samme, jeg taler om arbejdsløse, vil jeg gerne rette en Tak til Indenrigsministeriet — det er maaske, naar man tager Sagen mere personligt, mere en Tak til den afgaaede Indenrigsminister —, fordi der paa Finansloven er sat et Beløb af 400,000 Kr. til Arbejdsløshedskasser. Det glæder mig, at man ikke i dette Tilfælde har hængt sig i Bestemmelserne i Loven, men har taget Konsekvenserne af Loven. Jeg vil ogsaa benytte Lejligheden til at udtale en Anerkendelse af den Maade, hvorpaa Regeringen gennem sin Repræsentant har været medvirkende til at bringe Arbejdsløshedskasserne ud i Livet. Det er vistnok enestaaende, at der i et Land, hvor der er givet sociale Love af den Art, i forholdsvis saa kort Tid, i en saadan Hurtighed har kunnet etableres et virksomfuldt Samarbejde mellem Regeringens Embedsmand eller Embedsmænd, kan man vel sige, og dem, der skulle nyde godt af de humane Love, jeg mener, det vidner om Forstaaelse, lad os sige paa begge Sider, Forstaaelse fra den Side af Regeringen, som skulde føre Loven ud i Livet, og fra den anden Side, hvor man har erkendt, at var der Ting i de Forhold, man ikke syntes om, maatte man se bort derfra, da der laa en Realitet deri. Og jeg er paa Arbejdernes Vegne glad for, at et saadant Samarbejde har kunnet føres og bringe et Resultat. Jeg takker, fordi man fra Ministeriets Side har foreslaaet dette Beløb paa 400,000 Kr., og Udtalelser fra den højtærede Konseilspræ-